

269.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI I SKARBU

z dnia 31 marca 1932 r.

w sprawie uiszczania opłat i kosztów sądowych w postępowaniu cywilnem.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zmianie przepisów tymczasowych o kosztach sądowych na obszarze sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 250), art. 12 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o kosztach sądowych na obszarze sądów apelacyjnych poznańskiego i toruńskiego i sądu okręgowego katowickiego (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 252), § 17 pruskiej ustawy o kosztach sądowych z dnia 25 lipca 1910 (Zb. u. prusk. str. 184), art. 12 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o kosztach sądowych na obszarze sądów apelacyjnych w Krakowie i Lwowie oraz sądu okręgowego w Cieszynie (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 251) i § 7 rozporządzenia cesarskiego z dnia 15 września 1915 o opłatach (dz. u. p. austr. Nr. 279), w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli, zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty sądowe w postępowaniu cywilnem, o ile wysokość tych opłat nie przewyższa 100 zł, uiszczane będą znaczkami sądowymi z napisem „opłata sądowa” z wyjątkiem opłat za doręczenie.

Opłaty za doręczenie będą uiszczane odrębnymi znaczkami z napisem „opłata za doręczenie”, stosownie do obowiązującego w tym przedmiocie osobnego rozporządzenia.

§ 2. Gotówką będą uiszczane wszelkie opłaty, jeżeli ich wysokość przekracza 100 zł, a ponadto bez względu na wysokość sumy należności sądowe,

ściągane w drodze egzekucji, kaucje kasacyjne oraz koszty postępowania.

W razie braku znaczków sądowych każdą opłatę sądową można uiścić w gotówce.

Opłaty gotówkowe wpłaca się do kas sądowych na podstawie szczegółowych przepisów dla tych kas.

§ 3. Uiszczenie opłaty znaczkami sądowymi uskutecznia osoba interesowana przez naklejenie znaczków na podaniu i załącznikach, wnoszonych do sądu. Znaczkami należy naklejać na egzemplarzach, przeznaczonych dla sądu.

Jeżeli opłata znaczkami sądowymi ma być uiszczona na wezwanie sądu lub dodatkowo, to interesowany nakleja znaczkami sądowe na otrzymanym egzemplarzu wezwania lub na karcie czystego papieru z podaniem numeru sprawy i swego nazwiska i tak naklejone znaczkami wnosi do sądu. Znaczkami te mogą być przez interesowanego także w kancelarii właściwego wydziału (oddziału) osobiście naklejone na odnośnym piśmie.

Jeżeli opłata znaczkami sądowymi ma być uiszczona za sporządzenie dokumentu, spisanie ugody lub sporządzenie innej czynności sądowej, znaczkami sądowe należy nakleić na akcie sprawy, stwierdzającym tę czynność, na wydanych zaś stronie dokumentach należy uwidocznic wysokość pobranej opłaty. Jeżeli z czynności sądowej nie zostaje spisany protokół (uwierzytelnienie podpisów, znaków ręcznych, odpisów) znaczkami sądowe nakleja się na dokumencie, wydanym stronie.

Znaczkami nakleja się je jedno obok drugich lub je jedno nad drugimi, o ile pozwala na to miejsce, bez odstępu, na pierwszej stronie pisma lub załącznika.

§ 4. Kasowanie (unieważnienie) znaczków przez samą osobę interesowaną jest niedopuszczalne. Znaczkami w ten sposób skasowane nie będą przyjęte.

Kasowanie znaczków sądowych odbywa się zaraz przy otrzymaniu w sądzie pisma, zaopatrzonego znaczkami, przez sędziego lub urzędnika, upoważnionego do przyjmowania pisma w sądzie lub wydawania dokumentów.

Znaczkami sądowe kasuje się kasownikiem lub przez przekreślenie znaczka nakrzyż atramentem tak, aby końce kresek przechodziły na papier, przyczem należy na znaczku zaznaczyć datę skasowania, a obok znaczków wypisać sumę, na jaką skasowano znaczkami, oraz położyć podpis kasującego.

Znaczkami, dostarczone przy składaniu ustnych oświadczeń, nakleja na właściwym akcie i zaraz kasuje sędzia lub urzędnik, który oświadczenie przyjął.

Każdy urzędnik obowiązany jest nakleić i skasować znaczki, jeżeli przy załatwianiu sprawy spostrzeże znaczki nienaklejone lub nieskasowane.

Przed skasowaniem znaczków należy zbadać czy nie są one sfałszowane lub powtórnie użyte. W razie spostrzeżenia, że naklejone znaczkami noszą ślady sfałszowania lub powtórzonego użycia, nie należy ich kasować lecz niezwłocznie zawiadomić o tem kierownika sądu. W razie uzasadnionego podejrzenia, iż znaczkami są sfałszowane lub powtórnie użyte, kierownik sądu winien wydać potrzebne zarządzenia co do ponownego uiszczenia opłaty oraz wszczęć dochodzenia

w myśl przepisów, zatwierdzonych uchwałą Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1927 r. (Mon. Pol. Nr. 219, poz. 560), przysyłając znaczki podejrzone do Biura Ekspertyz przy Mennicy Państwowej. Do akt sprawy dołącza się uwierzytelnione odpisy pism, zaopatrzonych zakwestjonowanymi znaczkami.

O każdym stwierdzonym fakcie użycia falsyfikatów należy donieść Ministerstwu Sprawiedliwości.

§ 5. Urzędnicy, wymienieni w § 4, na żądanie osoby interesowanej, wydają bezpłatnie poświadczenie wysokości uiszczonych znaczkami opłat.

§ 6. Ministerstwo Sprawiedliwości ogłasza w Monitorze Polskim i Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości opis znaczków sądowych, puszczonych w obieg, jako też wycofanie znaczków z obiegu.

§ 7. Znaczki sądowe przygotowuje na zamówienie Ministerstwa Sprawiedliwości Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych w Warszawie i dostarcza cały nakład tych znaczków do Biura Znaków Wartościowych przy Ministerstwie Skarbu.

Ministerstwo Sprawiedliwości przesyła Ministerstwu Skarbu odpis zamówienia znaczków i zawiadania o ilościach znaczków każdej kategorii, w które winny być zaopatrzone właściwe kasy urzędów skarbowych. Zgodnie z tem Biuro Znaków Wartościowych rozsyła kasom urzędów skarbowych odpowiednią ilość znaczków, pozostawiając resztę w swoim skarbcu w celu stopniowego zasilania kas urzędów skarbowych, w miarę zgłaszania zapotrzebowań.

Kasy urzędów skarbowych czuwają nad tem, by posiadany przez nie zapas znaczków był zawsze dostateczny i zawczasu uzupełniony.

Biuro Znaków Wartościowych w terminie ośmiodniowym po upływie każdego miesiąca przesyła Ministerstwu Sprawiedliwości odpisy dzienników przychodu i rozchodu znaczków sądowych za ubiegły miesiąc.

§ 8. Znaczki sądowe sprzedają dystrybutorzy z reguły w lokalach sądowych. W tym celu urząd skarbowy udziela zezwolenia na sprzedaż znaczków sądowych osobie, wskazanej przez prezesa sądu apelacyjnego, względnie okręgowego. Sprzedaż znaczków nie może być poruczona funkcjonariuszowi państwowemu ani komunalnemu w służbie czynnej.

Przepisy dotyczące sprzedaży znaczków stemplowych przez dystrybutorów, zawarte w §§ 21—27 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713) mają analogiczne zastosowanie przy sprzedaży znaczków sądowych.

Zezwolenie na sprzedaż znaczków sądowych w lokalu sądowym będzie cofnięte na wniosek prezesa sądu.

W razie trudności zorganizowania sprzedaży znaczków przez dystrybutora w lokalu sądowym, sprzedaż powierzona będzie dystrybutorowi poza lokalem sądu.

§ 9. Sprzedaż znaczków sądowych może być wykonywana również przez kasy sądowe. W tym wypadku na wniosek prezesa sądu apelacyjnego lub

okręgowego, Ministerstwo Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oznacza dla odnośnych sądów wysokość zaliczki w znaczkach sądowych, które są wydawane sądom przez właściwe kasy urzędów skarbowych za urzędowym potwierdzeniem odbioru, bez pobrania wzamian gotówki.

Wykaz przyznaných zaliczek ogłasza się w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości. Ogłoszeniu w tymże Dzienniku po uprzednim porozumieniu Ministerstwa Sprawiedliwości z Ministerstwem Skarbu podlegają również wszelkie zmiany w pierwotnie zatwierdzonym wykazie.

O ileby określona dla danego sądu zaliczka okazała się nadmierna lub niedostateczna, sąd powinien wystąpić z umotywowanym wnioskiem o zmniejszenie lub podwyższenie zaliczki. W razie zmniejszenia zaliczki należy równowartość pieniężną tego zmniejszenia wpłacić do kasy urzędu skarbowego przy odpowiednim piśmie wyjaśniającem.

Całkowite wyrachowanie się z zaliczek następuje w razie zwinięcia sądu lub cofnięcia zezwolenia na sprzedaż znaczków przez kasę sądową. W tych wypadkach niezwłocznie zwraca się do kasy urzędu skarbowego niesprzedane znaczki i wpłaca odpowiednią gotówkę.

Sądy podnoszą przyznane zaliczki w znaczkach jednorazowo w całości i sprzedają znaczki interesantom, a za gotówkę, uzyskaną ze sprzedaży znaczków, nabywają we właściwych kasach urzędów skarbowych na podstawie odpowiedniego zapotrzebowania dalszy zapas znaczków. Sądy, w których siedzibie niema kasy urzędu skarbowego, wpłacają powyższą gotówkę zapomocą blankietów nadawczych P. K. O. na konto czekowe kasy urzędu skarbowego, wskazując na odwrotnej stronie blankietów kategorię i ilość żądanych znaczków. Kasa urzędu skarbowego wysyła znaczki pocztą w dniu otrzymania wyciągu z konta czekowego, zawierającego wpłaconą sumę.

Wykupywanie znaczków wzamian za uzbieraną za znaczki gotówkę winno odbywać się przynajmniej jeden raz w miesiącu, a w każdym razie w dniu, w którym gotówka wspomniana przekroczy 500 zł.

Kasy sądowe nie zapisują znaczków ani gotówki za znaczki w swych księgach. Znaczki i gotówka, złożone w odpowiedniej teczce, na której należy wypisać wysokość zaliczki w znaczkach, przechowują się w szafie (kasie) żelaznej. Tę gotówkę oraz pozostałość znaczków uwzględnia się przy codziennem przeliczeniu zapasu kasy sądowej.

Znaczki sądowe wycofane z obiegu, jako też znaczki uszkodzone, sąd zwraca właściwej kasie urzędu skarbowego, która wzamian wydaje sądowi inne znaczki na sumę, równającą się ogólnej sumie znaczków zwróconych.

§ 10. Wpłaconą przez kasy sądowe i dystrybutorów do kas urzędów skarbowych gotówkę za znaczki sądowe zarachowuje się na dochód budżetu Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*